

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 120/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. Z., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a bližšie nešpecifikovaných rodičovských práv, ako aj práv maloletých detí postupom Okresného súdu Michalovce v konaní o úpravu styku s maloletým dieťaťom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. Z. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 1. februára 2008 doručené podanie Ing. M. Z. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Sťažnosť!*“

Z obsahu jeho podania vyplynulo, že sťažovateľ ním namietal nezákonný postup sudcov Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní o úpravu styku s maloletým dieťaťom, proti ktorým podal na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky návrh „*na začatie disciplinárneho konania*“ a sťažnosť na predsedu okresného súdu, pretože títo neoprávnene zasahovali do priebehu konania už od podania návrhu („*bez elektronického zadeľovania*“), nariadeného znaleckého dokazovania a ako účastníkovi konania mu neumožnili nahliadnuť do spisu okresného súdu. Súčasne namieta aj prietahy v konaní okresného súdu a v podaní uvádza aj iné pochybenia sudcov okresného súdu

v ďalších jeho veciach, ktoré sú vedené na okresnom súde (napr. konanie o návrhu na zverenie do osobnej starostlivosti a určenie výživného, o rozvode a podobne).

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ síce označil niektoré konkrétne konania okresného súdu, ktorých nezákonnosť postupu namietal, ale jeho sťažnosť neobsahovala presné označenie základných práv a slobôd podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), prípadne Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré mali byť týmto postupom a rozhodnutiami všeobecných súdov porušené, ani návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04).

Sťažovateľ v petite uviedol:

Žiadam Ústavný súd o zodpovedanie a to:

- *Odpoveď na moju sťažnosť – S.!*
- *Zneužitie listinných dokladov Okresného súdu!*
- *Bránenie nahliadnuť do spisov!*
- *Zadeľovanie spisov JUDr. H. systémom sama sebe, obchádzanie elektronického zadeľovania spisov, podozrivé zrieknutie sa spisov!*
- *Písomne uviesť dôvody, prečo a z akých príčin trvalo prvé konanie, dňa 14. 9. 2007, Návrhu na zverenie do osobnej starostlivosti, podaného dňa 9. 9. 2005 osobne na podateľni Okresného súdu v Michalovciach? Kto zapríčinil svojim konaním takéto prieťahy?*
- *Mám právo na vyjadrenie zaujatosti voči sudcovi, a žiadať odobratie spisu 7 C/23/2005 (...)?“*

Ústavný súd preto výzvou zo 7. februára 2008 upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa (výzva mu bola doručená 18. februára 2008). Zároveň sťažovateľa poučil o tom, že v konaní pred ústavným súdom musí byť právne zastúpený advokátom, a vyzval ho, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti v rámci svojich možností odstránil. V závere bol upozornený aj na to, že v prípade, ak podanie v určenej lehote nedoplní, ústavný súd môže jeho podanie odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) alebo odložiť (§ 23a zákona o ústavnom súde).

Na túto výzvu sťažovateľ reagoval podaním z 3. marca 2008 doručeným ústavnému súdu 6. marca 2008 a označeným ako „*Sťažnosť ... Proti porušovaniu mojich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ako aj pretrhnutie a potlačenie vzťahov medzi súrodencami T. nar. ... a K. nar. ... vo vzťahu k ich maloletému bratovi M. nar. ...*“, v ktorom uvádza viaceré konania vedené na okresnom súde, v ktorých došlo k porušeniu jeho práv, a v závere ústavný súd žiada, aby takto rozhodol:

„Žiadam Ústavný súd, o vyzvanie Okresného súdu v Michalovciach, aby bolo vydané Uznesenie s úpravou styku, ktorá by umožňovala otcovi a súrodencom styk s maloletým M. nar. ..., a to tak, že navrhujem, aby bol prijatý môj návrh na úpravu styku podaný na Okresnom súde v Michalovciach dňa 24. 7. 2007 s úpravou styku po zmene adresy M. Z. počas párných víkendov takto: so začiatkom vždy v piatok po vyučovaní a vrátení maloletého po skončení vikendu v nedeľu večer o 19.00 hod. pri ZŠ na ulici ... v P./ Priložený návrh na úpravu styku zo dňa 24. 7. 2007./

Dosiahnutím úpravy styku s maloletým M. nar. ... sa snažím o zachovanie jeho vedomia, o existenciu jeho súrodencov a otca, o prehĺbvanie vzťahov medzi súrodencami, vzájomného naviazania všetkých troch súrodencov a udržiavania a upevňovania ich vzťahov pre budúcnosť. Nie je predsa správne, aby nenávisť a zlosť ich matky a napomáhanie JUDr. H. v tejto veci malo pre budúcnosť úplne u maloletého M. potlačiť jeho vzťah k súrodencom a otcovi.“

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ aj napriek podrobnému poučeniu ústavného súdu nedoplnil svoju sťažnosť v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu zo 7. februára 2008.

Predovšetkým nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie pre jeho zastupovanie advokátom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde a neuviedol konkrétne označenie základných práv alebo slobôd, ktoré mali byť postupmi a rozhodnutiami všeobecných súdov v jednotlivých konaniach porušené v zmysle § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde pri rozhodovaní o jeho návrhoch. Takisto z jeho návrhu nevyplýva, či v jednotlivých konaniach využil všetky právne prostriedky na ochranu svojich práv prostredníctvom nadriadeného súdu (podanie odvolania proti rozhodnutiu, resp. námietky zaujatosti sudcov a podobne).

Na záver treba tiež uviesť, že jeho podania neobsahovali ani zrozumiteľný petit návrhu, ktorý by bol východiskom na rozhodovanie ústavného súdu (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd preto na základe uvedeného rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa proti postupom všeobecných súdov pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2008